

Неділя 28 квітня, 2024

ТЕМА — ВИПРОБУВАННЯ ПІСЛЯ СМЕРТІ

ЗОЛОТОЙ ТЕКСТ: Об'явлення 22 : 14

“Блаженні ті, котрі дотримуються заповідей Його, щоб мати їм право на дерево життя і увійти до міста брамою.”

ВІДПОВІДНЕ ЧИТАННЯ: Від Івана 5 : 24-26, 28, 29

24. Істинно, істинно кажу вам: Той, хто слухає слово Моє і вірує в Того, Хто послав Мене, має життя вічне, і на суд не приходить, а перейшов од смерти в життя.
25. Істинно, істинно кажу вам: Надходить час і настав уже, коли мертві почують голос Сина Божого, і, почувши, оживуть.
26. Бо як Батько має життя в Самому Собі, тож і Синові дав мати життя в Самому Собі;
28. Не дивуйтеся з того, бо надходить час, коли всі, хто у гробах, почують голос Сина Божого,
29. І вийдуть ті, що добро чинили, на воскресіння життя, а ті, що зло чинили, - воскреснуть на суд.
-

УРОК ПРОПОВІДЬ

З БІБЛІЇ

1. Ісаїя 25 : 1, 6-8

1. Господи, Ти мій Бог! Я буду Тебе величати, хвалитиму Ймення Твоє, бо Ти чудо вчинив, виконав давні приречення, певную правду!
6. І вчинить Господь Саваот на горі цій гостину з страв ситих, гостину із вин молодих, із шпикового товщу, із очищених вин молодих.
7. І Він на горі цій понищить заслону, заслону над усіма народами, та покриття, що розтягнене над усіма людьми.
8. Смерть знищена буде назавжди, і витре сльозу Господь Бог із обличчя усякого, і ганьбу народу Свого він усуне з усієї землі, бо Господь це сказав.

2. Від Івана 11 : 1, 4, 11, 15, 17, 21-27, 32-34, 38-44

1. Був Лазар, котрий хворів, - з Віфанії, із поселення, де мешкала Марія і Марта, її сестра.
4. Ісус почув те і сказав: Це хвороба не на смерть, але на славу Божу, щоби прославився через неї Син Божий.
11. Повідавши це, відтак сказав їм: Лазар, приятель наш, заснув, але Я піду розбудити його.
15. І радію за вас, що Мене там не було, щоб ви увірували, але ходімо до нього.
17. Коли Ісус прийшов, то виявив, що Лазар уже чотири дні у гробі.
21. Тоді Марта сказала Ісусові: Господе! Якби Ти був тут, то не помер би мій брат;
22. Але й зараз відаю, що все, що Ти попросиш у Бога, дасть Тобі Бог.
23. Ісус сказав їй: Воскресне твій брат.
24. Марта сказала Йому: Знаю, що воскресне у воскресіння, останнього дня.
25. Ісус сказав їй: Я є воскресіння і життя; хто вірує в Мене, якщо й помре, - оживе;
26. І кожний живий, що вірує в Мене, не помре повік. Чи віриш цьому?
27. Вона сказала Йому: Так, Господе! Я вірую, що Ти Христос, Син Божий, що приходить у світ оцей.
32. 32. А Марія, коли прийшла туди, де був Ісус, і побачила Його, впала Йому до ніг і сказала Йому: Господе! Якби Ти був тут, не помер би мій брат.
33. 33. Коли Ісус побачив її у сльозах, та юдеїв, які прийшли з нею і також плакали, Сам відчув жалощі в душі, зворушений,
-

34. І сказав: Де ви поклали його?

38. А Ісус, страждаючи в Собі, прийшов до гробу. То була печера, і камінь лежав зверху.

39. Ісус сказав: Відкотіть каменя. Сестра померлого, Марта, сказала Йому: Господе! Зараз уже смердить, бо він чотири дні, як помер.

40. Ісус сказав їй: Чи не сказав Я тобі, що, коли будеш вірувати, побачиш славу Божу?

41. Тим часом, відкотили каменя від печери, де лежав померлий. А Ісус підвів очі до неба і сказав: Батьку! Дякую Тобі, що Ти почув Мене;

42. І Я знав, що Ти завжди почувєш Мене; але сказав це для народу, що тут стоїть, аби повірили, що Ти послав Мене.

43. Сказавши це, Він гукнув дужим голосом: Лазарю! Вийди!

44. І з'явився померлий, сповитий по руках і ногах поховальними запиналами, і обличчя його було підв'язане хустиною. Ісус сказав їм: Розв'яжіть його, нехай іде.

3. Від Івана 12 : 35, 46-48

35. Тоді Ісус сказав їм: Ще на короткий час світло є з вами; ходіть, доки є світло, щоб не обгорнула вас пітьма; бо той, хто ходить у пітьмі, не знає, куди йде.

46. Я, світло, прийшов у світ, аби кожний, хто вірує в Мене, не залишився в пітьмі.

47. І якщо хтось почує Мої слова і не повірить, Я не суджу Його: бо Я прийшов не судити світ, але врятувати світ.

48. А той, хто відцурається од Мене і не прийме слів Моїх, має суддю собі: Слово, котре Я виповідав, воно буде судити його останнього дня;

4. До римлян 13 : 9, 11-14

9. 9. Бо заповіді.....всі єднаються в цьому слові: Люби ближнього свого, як самого себе.

10. 11. Так учиняйте, знаючи час, що настала пора пробудитися нам зі сну. Бо нині ближче до нас порятунок, аніж тоді, коли ми увірували.

11. 12. Ніч минула, а день наблизився: тож відкинемо справи пітьми і зодягнімося у зброю світла.

12. 13. Як за дня, будемо поводитися добродібно, не віддаючись ні бенкетам і пияцтву, ані перелюбові та розпусті, ні сваркам і заздрості;

14. але зодягніться Господом Ісусом Христом, а догодження тілу не обертайте на пожадливість!

5. Об'явлення 1 : 1

1. Одкровення Ісуса Христа, котре дав Йому Бог, аби показати слугам Своїм, що невдовзі статися має.

6. Об'явлення 2 : 7

7. Хто має вухо, хай чує, що Дух промовляє Церквам: переможцеві дам їсти від дерева життя, яке в раю Божім.

7. Об'явлення 3 : 18-22

18. Раджу тобі купити в Мене золота, в огні перечищеного, щоб збагатитись, і білу одежу, щоб зодягтися, і щоб ганьба нагоди твоєї не видна була, а мастю на очі намасти свої очі, щоб бачити.

19. Кого Я люблю, тому докоряю й караю того. Будь же ревний і покайся!

20. Ось Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду, і буду вечеряти з ним, а він зо Мною.

21. Переможцеві сісти Я дам на Моєму престолі зо Мною, як і Я переміг був, і з Отцем Своїм сів на престолі Його.

22. Хто має вухо, хай чує, що Дух промовляє.....

8. 1-е до коринтян 15 : 26, 51-58

26. А останній ворог - смерть - знищиться.

51. Повідаю вам таємницю: не всі ми помremo, але всі перевтілимося.

52. Несподівано, в одну мить, при останній сурмі: бо засурмить, і мертві воскреснуть нетлінними, а ми перевтілимося.

53. Бо тлінному цьому належить одягтися в нетлінне, і смертному цьому - одягнутися в безсмертя.

54. А коли оце тлінне зодягнеться в нетлінне, і оце смертне зодягнеться в безсмертне, тоді справдиться слово написане: Поглинута смерть перемогою.

55. Смерть! Де твоє жало? Пекло! Де твоя перемога?

56. А жало смерті - гріх; а сила гріха - Закон.

57. Дяка Богові, що дарував нам перемогу Господом нашим Ісусом Христом!

58. Отож, браття мої улюблені, будьте тверді, непохитні, завжди майте успіх у справі Господній, знаючи, що праця ваша не марна перед Господом.

***Із Підручника Цілителя "НАУКА та ЗДОРОВ'Я" - написанного
Цілительницею та Пророчицею Мері Бекер Едді***

1. 246 : 27-28

Дійсне життя вічне

Життя вічне. Ми повинні збагнути цей факт і почати його демонструвати. Життя й доброта безсмертні.

2. 303 : 28-30

Сутність людини духовна

Духовна людина є образ або ідея Бога, ідея, яка не може бути ні втрачена, ні відокремлена від свого божественного Принципу.

3. 203 : 31-2

Бог, божественне добро, не вбиває людину, щоб дати їй вічне Життя, тому що тільки Бог є життям людини. Бог одночасно є і центром і всім оточенням буття. Вмирає тільки зло; добро не вмирає.

4. 324 : 32-8

Перебування в Житті

Суть сказаного Ісусом у його словах: «Віруючий у мене не побачить смерті».

Інакше кажучи: той, хто досягає дійсне уявлення про Життя, той втрачає своє вірування в смерть. Той, хто має дійсне поняття про добро, втрачає всяке уявлення про зло, і це вводить його в безсмертну реальність Духа. Він перебуває в Житті — житті, отриманому не від тіла, нездатного підтримувати життя, а від Істини, що розбудовує свою власну безсмертну ідею. Ісус дав правильне розуміння буття, яке приносить нескінченні благословення смертним.

5. 90 : 24-32

Закінченість Науки

Визнання, що людина є подоба самого Бога, дає людині волю опанувати нескінченними ідеями. Таке переконання закриває двері перед смертю й широко відкриває їх безсмертю. Розуміння і визнання Духа зрештою прийде, і ми вчинимо правильно, якщо використовуємо відведений нам час для розв'язку таємниць буття через збагнення божественного Принципу. На разі ми не знаємо, що таке людина, але ми безсумнівно визнаємо, що людина відображає Бога.

6. 75 : 12-20

Воскресіння мертвих

Ісус сказав про Лазаря: «Лазар, друг наш, заснув, але я йду розбудити його». Ісус воскресив Лазаря розумінням того, що Лазар ніколи не вмирав, а не визнанням того, що його тіло було мертве, а потім стало знову живим. Якби Ісус вірив, що Лазар жив у своєму тілі або вмер, то Вчитель перебував би на тому ж рівні вірування, як ті, що поховали тіло, і він не зміг би воскресити його.

7. 302 : 3-13, 19-24

Ідентичність не втрачена

Матеріальне тіло й матеріальний розум минуці, а реальна людина духовна і вічна. Завдяки цьому поясненню ідентичність реальної людини виявляється, а не втрачається, тому, що так пізнається усвідомлена нескінченність і ідентичність кожної сутності, що продовжують перебувати незмінними. Людина не може втратити що-небудь реальне, якщо Бог є все і Він навечно належить людині. Уявлення, що розум перебуває в матерії й що так звані насолоди і страждання — народження, гріх, хвороба і смерть матерії — реальні, є смертним віруванням; і тільки ці вірування — от і все, що буде втрачено.

Наука буття показує людину такою ж досконалою, як і її досконалий Батько, тому що Душа, або Розум, духовної людини є Бог, божественний Принцип усього існуючого, і тому, що цією реальною людиною керує Душа, а не почуття, закон Духу, а не так звані закони матерії.

8. 427 : 13-21

Смертність переможена

Смерть — лише інша фаза мрії-сну про те, що існування може бути матеріальним. Ніщо не може порушити гармонію буття або припинити існування людини в Науці. Людина все та ж і до й після перелому кістки або страти на гільйотині. Якщо людині ніколи не призначено перемогти смерть, то чому Св. Писання говорить: «Останній же ворог винищиться — смерть»? Зміст цих слів Євангелія показує, що ми досягаємо перемоги над смертю в тій мірі, у якій ми переможемо гріх.

9. 46 : 20-24

Духовне піднесення

Фізичний стан Ісуса після того, що здавалося смертю не змінився, і потім сталося Його піднесення над усіма матеріальними умовами; і це піднесення пояснило його вознесіння й безпомилково розкрило як випробування, так і прогрес по ту сторону могили.

10. 290 : 16-23

Майбутнє очищення

Якби зміна, називана смертю, знищувала вірування в гріх, хворобу і смерть, то щастя досягалося б у момент розчинення й залишалося б навіки незмінним; але це не так. Досконалість досягається тільки досконалістю. Неправедні залишаються неправедними, поки Христос, Істина, у божественній Науці не вилучить усе неучтво й увесь гріх.

Гріх карається

Гріх і омана, які володіють нами в момент смерті, не зникають у ту саму мить, але тривають доти, поки не вмруть ці омани. Для того щоби бути цілком духовним, людина повинна бути безгрішною, і вона стає такою тільки тоді, коли досягає досконалості. Якщо вбивця при здійсненні свого злочину й сам буде вбитий, то це не означає, що він відмовляється тим самим від гріха. Він не стане духовнішим від вірування в те, що його тіло вмерло, коли довідається, що його жорстокий розум не вмер. Його думки не стануть чистішими, поки зло не буде обеззброєно добром. Його тіло так само матеріальне, як і його розум, і навпаки. Серйозна помилка припускати, що гріх прощений, коли від нього ще не відмовилися, що щастя може бути справжнім серед гріха, що так звана смерть тіла звільняє від гріха й що Боже прощення полягає в чомусь іншому, крім знищення гріха. Ми знаємо, що все зміниться «у мить ока», коли пролунає остання сурма; але цей останній заклик мудрості зможе пролуhati тільки, якщо смертні поступляться кожному меншому заклику до розвитку християнських якостей. Смертним не слід уявляти, що, випробувавши вірування в смерть, вони пробудяться до блаженного буття.

Порятунок і випробування

Загальний порятунок ґрунтується на прогресі і випробуваннях і без них він недосяжний. Рай, це не фізичне місце, але божественний стан Розуму, у якому всі прояви Розуму гармонічні й безсмертні, тому що в ньому немає гріха і виявляється, що людина не має своєї власної праведності, а має «розум Господній», як говорить Св. Писання. «Коли.. упаде дерево.., там воно й залишиться, куди впаде». Так ми читаємо в книзі Еклезіяста 11:3. Цей текст перетворився в приказку: «Куди дерево хилилося, туди й повалилося». Якою засне людина, такою вона і прокинеться. Якою смерть застане смертну людину, такою вона й буде після смерті, поки митарства й духовний розвиток не приведуть до необхідних змін.

11. 254 : 6-15

Терпіння й остаточна досконалість

Божественна вимога: «Будьте досконалі», — наукова, і необхідні людські кроки, що ведуть до досконалості. Послідовні ті, хто, пильнуючи й молячись, «побіжать, і не втомляться, підуть, і не ослабнуть», — ті, хто скоро досягнуть успіху в добрі й утримають досягнуте або ті, хто просуваються повільно, але не падають духом. Бог вимагає досконалості, але не раніше, чим буде закінчена боротьба між Духом і плоттю і здобута перемога. Неправильно перестати їсти, пити або одягатися, поки крок за кроком, не будуть досягнуті духовні реалії існування. Коли ми терпляче чекаємо Бога й чесно шукаємо Істину, Бог указує нам шлях. Недосконалі смертні повільно осягають кінцеву мету — необхідність духовної досконалості; але правильно почати і продовжувати боротьбу, щоби демонстрацією зцілення розв'язати велику проблему буття, — значить зробити вже багато.

12. 426 : 13-22

Наш шлях до небес

Авторка цієї книги — Першовідкривачка Християнської Науки, почувала що шлях не такий важкий, коли вона, подумки спрямовувалася до високої мети, завжди маючи її перед очима, а не коли вона рахувала свої кроки, намагаючись досягти її. Якщо ціль бажана, то очікування й надія прискорюють наш прогрес. Боротьба за Істину не знесилює нас, а робить сильнішими; вона не стомлює, а дає нам відпочинок. Якби вірування в смерть було знищене й було досягнуте розуміння, що смерті не існує, то це стало б «деревом життя», що упізнається по його плодах. Людина повинна з неослабною енергією відновляти свої зусилля й бачити безглуздя лицемірства, переконуючись у необхідності «виробляти свій порятунок». Коли зрозуміють, що хвороба не може припинити життя й що смерть не рятує смертних від гріха або хвороби, те це животворяще розуміння приведе до відновлення життя. Воно переможе й бажання вмерти, й страх смерті і таким чином знищить великий страх, що тяжіє над смертним існуванням.

13. 428 : 3, 6-14**Прозріння**

Життя — реальне, а смерть — це ілюзія. Розкриття фактів Душі за прикладом Ісуса Христа перетворює похмурі видіння матеріального почуття в гармонію й безсмертя. Привілей людини в цю піднесену годину — довести слова нашого Вчителя: «Хто дотримується слова мого, той не побачить смерті повік». Звільнити думку від фіктивних сподівань і від свідчень матерії, щоби виявилися духовні факти буття, — от наша превелика мета; досягши її, ми зметемо помилкове й дамо місце реальному. І так ми зможемо спорудити в істині храм, або тіло, «якого архітектор, будівельник і творець Бог».

АМІНЬ! АМІНЬ! та АМІНЬ!
